

Konfederacja Pracodawców Polskich

Stanowisko Konfederacji Pracodawców Polskich do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi z maja 2010 r.

Konfederacja Pracodawców Polskich dostrzegając konieczność wprowadzenia do systemu prawnego aktu o charakterze epizodycznym, który zapewniłby funkcjonowanie odpowiednio zliberalizowanych ram prawnych mających służyć możliwie szybkiemu i skutecznemu udzieleniu pomocy osobom i podmiotom poszkodowanym przez powódź, pozytywnie odnosi się co do zasady do projektu ustawy skierowanego do konsultacji.

Większość rozwiązań legislacyjnych zaproponowanych przez projektodawcę - w opinii KPP – rzeczywiście powinna odnieść pozytywny skutek w postaci udzielenia nie tylko dorażnej pomocy powodzianom, ale przede wszystkim ustanawiając instytucje prawne pozwalające im cieszyć się określonymi preferencjami prawnymi również w okresie najbliższych kilkunastu miesięcy, które będą upływać dla osób poszkodowanych pod znakiem prac rewitalizacyjnych. Rozłożenie korzystania z tych preferencji w odpowiednim czasie spełni z jednej strony zadanie przywrócenia funkcjonalności infrastruktury terenów zniszczonych w sposób zrównoważony, a z drugiej strony zapobiegnie stawianiu zarzutów o nieuprawnione wspieranie przez państwo ograniczonej grupy obywateli i podmiotów.

Problemem nie mniej doniosłym niż przywracanie stanu infrastruktury na zalanych terenach jest właściwe zabezpieczenie interesów poszkodowanych wynikających ze stosunków prawnych w ramach których świadczenia powodzian na skutek powodzi bądź to nie mogły (lub nie mogą) być realizowane (w kwestii usprawiedliwienia nieobecności w pracy – art. 8), bądź też byłoby zasadne domaganie się pewnych świadczeń od nich samych (przykładowo w kwestii wykonywania w ramach obowiązków pracowniczych prac związanych z usuwaniem skutków powodzi – art. 9).

Na uznanie zasługuje wprowadzenie do projektu ustawy instytucji prawnych, które powinny spowodować usprawnienie kontaktu poszkodowanych z administracją (np. możliwość kierowania skargi na bezczynność organu administracji bezpośrednio do sądu bez konieczności wcześniejszego wykorzystania odpowiedniego trybu z

KPA – art. 4). Szybkość podejmowanych działań ma w zaistniałej sytuacji pierwszorzędne znaczenie, dla którego osiągnięcia zasadne wydaje się odejście od obowiązujących powszechnie procedur, które – wbrew założeniom doktrynalnym – odpowiedniego poziomu szybkości nie zapewniają.

Epizodyczność ustawy połączona z racjonalnością udzielanych przez nią preferencji wydaje się stanowić wystarczający argument przeciwko potencjalnym zarzutom o dyskryminacyjny charakter regulacji. Należy bowiem w tym kontekście zwrócić uwagę na utarte już w doktrynie rozumienie dyskryminacji jako traktowania w sposób odmienny podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji. Na skutek spustoszeń dokonanych przez powódź, do momentu przywrócenia stanu równowagi w porównaniu z sytuacją obszarów nie dotkniętych klęską powodzi, nie może być mowy o znajdowaniu się w podobnej sytuacji podmiotów traktowanych w sposób preferencyjny przez przedmiotową ustawę i pozostałych podmiotów. Dodatkowo – na uwagę zasługuje fakt, że według uregulowań pierwotnego prawa wspólnotowego – zgodna ze wspólnym rynkiem jest m.in. pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi.

Uwagi szczegółowe:

1. Odnośnie art. 1 i art. 2 pkt 1 projektu ustawy

Wydaje się, że okoliczności faktyczne polegające na naruszeniu konstrukcji wałów przeciwpowodziowych spowodowane ich długotrwałym nasiąkaniem oraz pesymistyczne prognozy pogodowe na najbliższe dni nie uzasadniają ograniczenia zastosowania ustawy wyłącznie do skutków powodzi z maja 2010 r. Niestabilna sytuacja hydrologiczna (w lipcu statystycznie odnotowuje się najwyższą ilość opadów) w połączeniu z nadwyreżoną infrastrukturą przeciwpowodziową może spowodować kolejne lokalne zalania, których skutki również powinny być zwalczane z wykorzystaniem preferencji przyznanych przez przedmiotową ustawę. Problemu tego nie rozwiązuje blankietowe umocowanie Prezesa Rady Ministrów do wydania na mocy art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu rozporządzenia określającego obszary, dla których przedmiotowa ustawa znajdzie zastosowanie. Może więc dojść do sytuacji, w której na obszarach zniszczonych przez powódź w miesiącu innym niż maj 2010 r. nie będzie możliwe stosowanie ustawy nawet jeśli obszary te znajdują się w katalogu

rozporządzenia wydanego przez Prezesa Rady Ministrów. Normy prawne wpływające z aktu rangi ustawowej mają bowiem pierwszeństwo przed normami wpływającymi z rozporządzeń.

KPP postuluje w tym zakresie rozszerzenie hipotezy norm prawnych wpływających z art. 1 i art. 2 pkt 1 projektu ustawy o skutki powodzi z miesięcy również innych niż maj.

2. Oдноśnie art. 18 ust. 2 ustawy

Zasadne wydaje się takie doprecyzowanie przepisu art. 18 ust. 2, aby pracodawca mógł, bez narażania się na konsekwencje polegające na zwrocie refundacji otrzymanych przez niego środków na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, rozwiązać stosunek pracy z pracownikiem z winy pracownika lub na jego wniosek. Przewidziana w projekcie konstrukcja dyskrecjonalnej decyzji starosty w tym zakresie powoduje sytuację, w której pracodawca – w związku ze szkodami spowodowanymi przez powódź – nie posiadający środków własnych na wypłatę przedmiotowych świadczeń – będzie pozbawiony możliwości efektywnego stosowania środków dyscyplinujących pracowników, a przez to może zostać skazany na szantaż z ich strony. Obowiązująca na mocy przepisów prawa pracy ochrona sądowa w połączeniu z jasno określonymi przesłankami spełnienie, których powoduje konieczność dokonania przez pracodawcę zwrotu przyznanych środków, wydaje się być odpowiednim zabezpieczeniem.

KPP postuluje w tym zakresie jasne określenie przesłanek warunkujących powstanie obowiązku zwrotu środków przyznanych pracodawcom na podstawie art. 18 ust. 1 projektu ustawy.

3. Szkody wynikłe z powodzi uzasadniają wprowadzenie przedmiotową ustawą odpowiednich zmian do ustawy z 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035), które pozwoliły by skorzystać z przewidzianych przez tzw. ustawę antykryzysową rozwiązań przez podmioty dotknięte skutkami powodzi, a nie spełniające wymogów formalnych w niej zawartych. Rozwiązanie takie pomogło by poszkodowanym pracodawcom w sposób możliwie płynny wyjść z trudności spowodowanych

powodzią oraz zapobiec wzrostowi bezrobocia na zalanych terenach, które może spowodować fala upadłości zniszczonych przez powódź przedsiębiorstw.